

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนในการป้องกันอาชญากรรม ในเขตเทศบาลเมืองหนองปรือ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนในการป้องกันอาชญากรรม ในเขตเทศบาลเมืองหนองปรือ และเพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนในการป้องกันอาชญากรรม ในเขตเทศบาลเมืองหนองปรือ ประชากรที่ใช้คือ อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ในสังกัดศูนย์อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน เทศบาลเมืองหนองปรือ จำนวน 350 คน เครื่องที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม มีระดับค่าความเชื่อมั่นที่ .92 และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ส่วนมากมีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี จบการศึกษาระดับมัธยมปลาย/ ปวส. ประกอบอาชีพเป็นลูกจ้าง มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 5,001 - 10,000 บาท ส่วนใหญ่ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมและได้รับทราบข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรม

ระดับการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนในการป้องกันอาชญากรรม

จากการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนในการป้องกันอาชญากรรม ในเขตเทศบาลเมืองหนองปรือ ในภาพรวมมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ เป็นอันดับแรก รองมาคือการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการการปฏิบัติ และการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ตามลำดับ

เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนในการป้องกันอาชญากรรม ในเขตเทศบาลเมืองหนองปรือ

ผลการศึกษาเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนใน

การป้องกันอาชญากรรมในเขตเทศบาลเมืองหนองปรือ พบว่า ในภาพรวมการมีส่วนร่วมไม่แตกต่างกัน มีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีเพียงปัจจัยด้านเดียวที่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมแตกต่างกัน คือ ปัจจัยด้านวุฒิการศึกษา นอกนั้น ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ อาชีพ การได้รับการฝึกอบรมและการได้รับข่าวสาร มีระดับการมีส่วนร่วมไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัย พบว่า การมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนในการป้องกันอาชญากรรม ในเขตเทศบาลเมืองหนองปรือ ภาพรวมอยู่ในระดับน้อย โดยอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ และการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ตามลำดับ ซึ่งทั้งนี้อาจเนื่องมาจากอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนไม่มีอำนาจหน้าที่ในการจับกุมผู้กระทำผิดและไม่มีกฎหมายรองรับเหมือนเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนใหญ่ยังมีความคิด ความเข้าใจว่าการป้องกันอาชญากรรมไม่ใช่หน้าที่ หรือต้องเข้าไปเกี่ยวข้อง แต่เข้าใจว่าเป็นบทบาทและหน้าที่หลักของตำรวจโดยตรง และที่สำคัญการเข้าร่วมในกิจกรรมป้องกันอาชญากรรมเป็นกิจกรรมที่มีความเสี่ยงภัยและเสี่ยงอันตรายตลอดเวลา ทำให้ไม่กล้าเข้าร่วมอย่างเต็มที่เกรงว่าจะไม่ได้รับความปลอดภัยหรือได้รับความยุ่งยาก ซึ่งอาจจะเป็นผลร้ายให้กับอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนในอนาคต ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของ กฤษฎา ตั้งวิทย์โมไนย (2548) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดปทุมธานี พบว่า การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมในท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีส่วนร่วมปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนขั้นตอนอื่น ๆ ได้แก่ ร่วมวางแผนและตัดสินใจ ร่วมคิดค้นหาต้นเหตุอาชญากรรม และร่วมติดตามประเมินผล อยู่ในระดับต่ำ และขัดแย้งกับแนวคิดของ นิรุช ประสิทธิเมตต์ (2540, หน้า 8) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมคือการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการคิดริเริ่ม การพิจารณาตัดสินใจ การร่วมปฏิบัติและร่วมรับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ ที่มีผลกระทบถึงตัวประชาชนเอง

เมื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนในการป้องกันอาชญากรรม ในเขตเทศบาลเมืองหนองปรือ โดยภาพรวมระดับการมีส่วนร่วมไม่แตกต่างกัน อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สรุปได้ดังนี้

เพศ พบว่า อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนมีเพศต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมไม่แตกต่างกัน โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเพศชายจะมีลักษณะรูปร่างที่เหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่มากกว่าเพศหญิง ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของ กฤษฎา ตั้งวิทย์โมไนย (2548) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดปทุมธานี พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี ได้แก่ เพศ อาชีพ ระยะเวลาดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล การเป็นสมาชิกกลุ่มหรือองค์กรอื่น ประสบการณ์ด้านอาชญากรรม การฝึกอบรมหรือศึกษาดูงาน และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับอาชญากรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พ.ต.ท. สาโรจน์ กล่อมจิต (2546) ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร พบว่า โดยภาพรวมมีระดับการมีส่วนร่วมในระดับปานกลาง ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า เพศ อายุ อาชีพ ระดับด้านการศึกษา ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน ประสบการณ์ด้านอาชญากรรม และความรู้ในเรื่องการป้องกันอาชญากรรมที่แตกต่างกันจะมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมไม่แตกต่างกัน ยกเว้น ตัวแปรด้านภูมิฐานะ โดยประชาชนที่มีภูมิฐานะแตกต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อายุ พบว่า อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนที่มีอายุต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมไม่แตกต่างกัน โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้เนื่องมาจากประชาชนทุกวัยมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม จึงทำให้อายุไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม ซึ่งอาจเป็นเพราะต้องการมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย กฤษฎา ตั้งวิทย์โมไนย (2548) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดปทุมธานี พบว่า ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่น ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วุฒิการศึกษา พบว่า อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนมีวุฒิการศึกษาต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมแตกต่างกัน โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนที่มีการศึกษาในระดับสูงจะมีหน้าที่การทำงานประจำทำให้ไม่ค่อยมีเวลาเข้ามามีส่วนร่วม ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของ พ.ต.ท. สาโรจน์ กล่อมจิต (2546) ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม ในเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร พบว่า โดยภาพรวมมีระดับการมีส่วนร่วมในระดับปานกลาง ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า เพศ อายุ

อาชีพ ระดับ ด้านการศึกษา ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน ประสบการณ์ด้านอาชญากรรม และความรู้ในเรื่องการป้องกันอาชญากรรมที่แตกต่างกัน จะมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เทอดเกียรติ วงศาโรจน์ (2546) ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในชุมชนเทศบาลเมืองราชบุรี พบว่า การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของหัวหน้าครัวเรือนในชุมชนเทศบาลเมืองราชบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาและอาชีพ

รายได้ พบว่า อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนมีรายได้ต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมไม่แตกต่างกัน โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้เนื่องมาจากการเข้าไปมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมไม่จำเป็นต้องเสียค่าใช้จ่ายอะไร เป็นเพียงเข้าไปร่วมปฏิบัติงานหรือคอยสอดส่องดูแลสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จะเกิดชุมชนในท้องถิ่นของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ กฤษฎา ตั้งวิทย์โมไนย (2548) ศึกษาการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดปทุมธานี พบว่า อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่น ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อาชีพ พบว่า อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนมีอาชีพต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมไม่แตกต่างกัน โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้เนื่องมาจากประชาชนที่มีอาชีพต่าง ๆ โดยปกติแล้วต้องระมัดระวังต่อการป้องกันอาชญากรรมในชีวิตและทรัพย์สินอยู่แล้วซึ่งอาจเป็นเหตุผลทำให้สมัครมาเป็นอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนเพื่อที่จะดูแลรักษาทรัพย์สินของตนเอง ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของ กฤษฎา ตั้งวิทย์โมไนย (2548) ศึกษาการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดปทุมธานี พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี ได้แก่ เพศ อาชีพ ระยะเวลาดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล การเป็นสมาชิกกลุ่มหรือองค์กรอื่น ประสบการณ์ด้านอาชญากรรม การฝึกอบรมหรือศึกษาดูงาน และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับอาชญากรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พ.ต.ท. สาโรจน์ กล่อมจิต (2546, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม ในเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร พบว่า อาชีพที่ต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมไม่แตกต่างกัน

การได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรม พบว่า อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนที่ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมที่ต่างกันมีส่วนร่วมใน

การป้องกันอาชญากรรมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนที่ได้รับการฝึกอบรมจะรู้ถึงลักษณะและภัยของอาชญากรรมว่ามีอันตรายมากน้อยเพียงใด จึงอาจทำให้รู้วิธีการและแนวทางในการปฏิบัติ ส่วนอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนที่ไม่ได้รับการฝึกอบรมก็มีความตั้งใจจริงที่จะป้องกันอาชญากรรม ซึ่งเขาอาจจะใช้ประสบการณ์หรือสิ่งอื่นใดที่มาเป็นประโยชน์ ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัย กฤษฎา ตั้งวิทย์โมไนย (2548) ศึกษาการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดปทุมธานี พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี ได้แก่ เพศ อาชีพ ระยะเวลาดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล การเป็นสมาชิกกลุ่มหรือองค์กรอื่น ประสบการณ์ด้านอาชญากรรม การฝึกอบรมหรือศึกษาดูงาน และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับอาชญากรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พ.ต.ท. สาโรจน์ กล่อมจิต (2546, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม ในเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร พบว่า ประสบการณ์ด้านอาชญากรรม และความรู้ในเรื่องการป้องกันอาชญากรรมที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมไม่แตกต่างกัน

การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรม พบว่า อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนที่ได้รับข่าวสารต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากมีความมุ่งมั่นที่จะปกป้องอันตรายจากอาชญากรรมที่จะเกิดขึ้นกับครอบครัว และชุมชนของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ กฤษฎา ตั้งวิทย์โมไนย (2548) ศึกษาการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดปทุมธานี พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี ได้แก่ เพศ อาชีพ ระยะเวลาดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล การเป็นสมาชิกกลุ่มหรือองค์กรอื่น ประสบการณ์ด้านอาชญากรรม การฝึกอบรมหรือศึกษาดูงาน และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับอาชญากรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนในการป้องกันอาชญากรรม ในเขตเทศบาลเมืองหนองปรือ พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย จากข้อค้นพบดังกล่าว ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

เชิงนโยบาย

1. ควรมีนโยบายให้อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนร่วมกับชุมชนในการจัดทำแผนจัดระเบียบชุมชน เพื่อคิดค้น แนวทางในการแก้ไข ป้องกันอาชญากรรมที่จะเกิดขึ้นในชุมชน
2. ควรมีนโยบายให้อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนทำงานแบบบูรณาการ ทำงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม รวมทั้งจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือที่ใช้ในการป้องกันอาชญากรรม
3. เทศบาลควรทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการกำหนด วิธีการ แนวทาง ขั้นตอนการทำงานเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมที่เป็นรูปธรรมและชัดเจนเพื่อประชาชนเกิดความมั่นใจ
4. ควรมีนโยบายในการแต่งตั้งประชาชนหรืออาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนเข้ามามีส่วนร่วมในตรวจสอบ ประเมินผล รวมทั้งการคัดเลือกหรือชมเชย เจ้าหน้าที่ในการป้องกันอาชญากรรม

เชิงปฏิบัติ

1. ควรจัดประชุมประชาคมร่วมกันระหว่างเทศบาล เจ้าหน้าที่ตำรวจ อปพร. และชุมชนในการจัดทำแผนในการป้องกันอาชญากรรมในชุมชนร่วมกัน
2. ควรมีการออกตรวจป้องกันอาชญากรรมในยามวิกาลร่วมกันระหว่าง อปพร. กับเจ้าหน้าที่ตำรวจและฝ่ายปกครอง เพื่อให้เกิดความปลอดภัยและมีกฎหมายครอบคลุม ซึ่งจะทำให้ลดการเกิดอาชญากรรมได้ในระดับหนึ่ง
3. ควรจัดให้มีผู้แจ้งในชุมชนเสี่ยงภัยที่เกิดอาชญากรรม เพื่อให้เจ้าหน้าที่หมุนเวียนตรวจสอบดูแลและรับทราบข้อมูลที่จะเป็นแนวทางในการป้องกันอาชญากรรม
4. ควรแต่งตั้งประชาชนหรืออาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนเข้ามาตรวจสอบ ประเมินผล ในการป้องกันอาชญากรรม หรือการคัดเลือกหรือชมเชยเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านการป้องกันอาชญากรรม

เชิงวิชาการ

1. ควรมีการศึกษาวิจัยในด้านศักยภาพของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน เพื่อให้รู้ถึงขีดความสามารถของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนในการป้องกันอาชญากรรมและใช้วางแผนในการพัฒนาต่อไป
2. ควรจะทำการศึกษาวิจัยในเชิงคุณภาพ ในด้านปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ด้วยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเพื่อให้ได้คำตอบเพิ่มเติมในประเด็นที่การศึกษาในเชิงปริมาณไม่สามารถทำได้

3. เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้จัดทำในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองหนองปรือเท่านั้น ดังนั้น ควรทดสอบเพิ่มเติมโดยการนำการทดลองที่ได้ออกแบบไว้ไปใช้ทดสอบในเขตพื้นที่รับผิดชอบของเทศบาลอื่น ๆ เพื่อดูผลที่ได้ว่า มีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University